

РЕШЕНИЕ

№ 317

гр. Момчилград, 13.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – МОМЧИЛГРАД, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Сунай Юс. Осман

при участието на секретаря Анита Кр. Дочева
като разгледа докладваното от Сунай Юс. Осман Гражданско дело №
20235150100458 по описа за 2023 година

Производството е по чл.55 ал.1 от ЗЗД.

Постъпила е искова молба от И. М. С. с ЕГН- *****, чрез адв.М. М. от АК- Пловдив против "Вива Кредит" ООД, ЕИК: 201995287, със седалище и адрес на управление: гр.София, ж.к."Люлин-7", бул. „Джавахарлал Неру“ №28, бл."АТЦ" Силвър център“, ет.2, офис 73 Г, представлявано от Д.С.Д.

В така предявената исковата молба ищецът твърди, че е страна по **Договор за паричен заем от 05.12.2020г.**, подписан с ответното дружество „Вива Кредит“ ООД, по който му е била преведена **сумата от 2 960 лева**. Посочва, че съгл. Договора- горният, е трябвало да заплати такса за експресно разглеждане на документите за отпускане на паричен заем в **размер на 500 лева**. Заетата сума е била върната със заплащането на сумата от 3 500 лева на 05.12.2020г. Наред с това в Договора е било предвидено и заплащането на **неустойка в размер на 500 лева**. Счита, че клаузата, която предвижда заплащането на такса за експресно разглеждане на документите в размер на **500 лева**, и клаузата, която предвижда заплащането на неустойка в

размер на **500 лева**, са нищожни на основание чл.26 ал.1 от ЗЗД и поради това, че са сключени при неспазване на нормите на чл.10а, чл.11, чл.19 ал.4 от ЗПК във вр. с чл.22, както и по чл.143 ал.1 от ЗЗП. Развиват се доводи и подробни съображения за нищожност в исковата молба. В исковата молба се посочва, че с оглед нищожността на клаузите съдържащи се в ДОГОВОРА /посочен по-горе/, ищецът не е следвало да заплати посочените по-горе, представляващи- такса за експресно разглеждане и неустойка, и след като е заплатил сумата от **250 лева**, като такса за експресно разглеждане и неустойка, тази сума следва да и бъде върната, като получена без правно основание на основание чл.55 ал.1 от ЗЗД. Предвид на това и на основание чл.55 ал.1 пр.1 от ЗЗД, моли съда да осъди ответника „Вива Кредит“ ООД да заплати на ищцата, сумата в **общ размер на 250 лева**, по недействителни клаузи за неустойка и такса за експресно разглеждане на документи по **Договор за паричен заем- посочен**, получена от ответника без правно основание. Претендират се и разноски по делото.

В съдебно заседание ищецът не се явява и не представлява, като чрез пълномощник адв.М. М. представя писмено становище, с което моли исковете да бъдат уважени така както са предявени и да бъдат присъдени направените разноски по делото по приложен списък съгласно чл.80 от ГПК.

С допълнителна молба прави уточнение, че договорът е от 04.12.2020г. /плащането на сумата е било на 05.12.2020г. като е била върната главница в размер на **3 000 лева**, лихва **563,78 лева**, неустойка- **1 100 лева**, и такса за експресно разглеждане- **1 649,78 лева**/, и изменение на иска по чл.55 ал.1 от ЗЗД, като увеличава размера от **250 лева на 1 874,84 лева**. Претендира разноски в общ размер на **585,60 с ДДС**.

Ответникът, в срока по чл.131 от ГПК, чрез адв.А. Н. е представил писмен отговор, с който намира исковата молба за недопустима спрямо дружеството, т.к. била променила своята правноорганизационна форма и вече е било АД, на ООД- т.к. „ВИВА КРЕДИТ“ООД било заличено на 12.04.2023г., поради което е липсвало субект по процесуалното правоотношение. В отговора се развиват доводи, с които оспорват изцяло изложените от ищеца претенции и твърдения, като подробни съображения за това излага в същото. Счита претенциите за напълно неоснователни, и намира, че същите следва да бъдат изцяло отхвърлени. Съображения за това

излага в отговора. Претендира за разноски по делото. По направеното на основание чл.214 от ГПК изменение на иска не се противопоставя- т.к. не представя становище в определеният срок, посочен в съдебният протокол .

В съдебно заседание, страните, редовно призовани, не се представляват, като от същите са постъпили писмени становища- за ответника за първото по делото заседание, в които са развити доводи в подкрепа на своите твърдения.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Съдът е дал указания да бъдат представени конкретно посочени писмени доказателства- а именно договор за паричен заем и справка за извършени плащания, като задължението на основание чл.190 от ГПК е за ответното дружество, със посочване, че при непредставяне ще настъпят последиците по чл.163 от ГПК.

В изпълнение на тези задължения ответното дружество е представило Справка за извършени от ищеца плащания по **Договор за паричен заем Standard 14 № 5653822/ 04.12.2020г.**, сключен между страните по делото за сумата **от 3 000 лева**, при договорена лихва в размер на **563,78 лева**. В справката е посочено, че съгласно чл.1 ал.3 т.2 на ДОГОВОРА е уговорено заплащането на **такса в размер на 1 649,78 лева за експресно разглеждане на документи за отпускане за паричния заем**. В чл.5 ал.2 т.1 от ДОГОВОРА е предвидено и заплащане на **неустойка в размер на 1 100 лева**. От справката е видно, че е заплатена от ищеца обща сума по договора в размер на **2 053,56 лева**; в т.ч. неустойка- в размер на **350 лева**, и такса за експресно разглеждане в размер на **534,93 лева**; В справката са посочени и останалите плащания- главница и лихви, които са конкретно дадени.

Така представената справка не е оспорена от ищеца, и от същата е видно, че общо заплатените от ищеца парични суми по клаузите от договора за заплащане на неустойка и такса за експресно разглеждане на документите **възлиза на сумата от 874,93 лева**.

Ищецът не е ангажирал доказателства за за заплатени от него в полза на ответника парични суми, като за същите е представена само Справка от дружеството- ответник, която не е оспорена, и от която е видно, че общо

заплатените от ищеца суми възлизат на **884,93 лева**, а не са в размер на сумата, която е посочена в исковата молба- респ. в молбата за изменение по реда на чл.214 от ГПК- **сиреч 1 874,85 лева**. Ответната страна е представила справка за извършени плащания по този договор и съответно по погасителният план, които не са оспорени от страните, и от които е видно, че действително уговорените процесни такси за експресно разглеждане на документи **в размер на 1 649,78 лева- а от ищеца са заплатени само 534,93 лева**, както и неустойка **в размер на 1 100 лева, а от ищеца са заплатени само 350 лева- сиреч, претендираната сума от 1 874,85 лева, не са заплатени от ищеца на ответното дружество- заплатена е сумата от 874,93 лева**.

Предвид гореизложеното съдът съдът намира, че така предявеният искове са частично основателен и доказан и следва да бъдат уважени само до размера на сумата от 874,93 лева, като в останалата част и за разликата от уважената част до пълният предявен размер от **1 874,85 лева, следва да се отвърли**.

На първо място исковата молба е допустима, т.к. е предявена срещу „ВИВА КРЕДИТ“ ООД, чийто правопреемник е „ВИВА КРЕДИТ“ АД, и това е така поради обстоятелството, че дружеството е променило само своята правноорганизационна форма, и от дружество с ограничена отговорност е трансформирано в акционерно дружество, поради и което отговорност за възникнали преди промяната задължения /права и фактически отношения/ носи дружеството- правопреемник. В тази насока е отговора на дружество, където изрично се подчертава настъпилото правопреемство.

На следващо място, следва да се посочи, че се касае за нищожен договор по смисъла на чл.26 ал.2 от ЗЗД, който противоречи на принципа на „добрите нрави“ на законови разпоредби, а именно: чл.10а, чл.11, чл.19 ал.4 и ал.5 от ЗПК във вр.с чл.22 от ЗПК, както и на чл.143 ал.1 от ЗЗП. С уговорената клауза за неустойка от процесният ДОГОВОР е уговорена такава и частично заплатена от ищцовата страна в размер, който е над 20 % от общата сума на заплатеният потребителски кредит. Тази неустойка и клаузата е неравноправна и по смисъла на чл.143, т.5 от ЗЗП, тъй като предвижда неустойка, която е необосновано висока. Освен това съдът счита, че и уговорената клауза за заплащане на такса за експресно разглеждане на

документите също е нищожна, т.к. размерът на същата е почти 1/3 от размера на получената заемна сума. Следва да бъде повторено, че в такъв висок размер неустойката и таксата за експресно разглеждане на документи се нарушава принципът на добросъвестност и на справедливост, който е застъпен в гражданските и търговските взаимоотношения.

Предвид така изложеното съдът приема, че уговорените клаузи за заплащане на неустойка в посоченият размер и такса за експресно разглеждане на документи по процесният договор следва да бъдат признати за нищожни по смисъла на чл.26 от ЗЗД, и с прогласяването нищожността на клаузите, съдържащи задължения за заплащане на такса за експресно разглеждане на документи /респ. за заплащане на неустойка/ от процесния ДОГОВОР ЗА ПАРИЧЕН ЗАЕМ Standard 14/ 04.12.2020г.- посочен по-горе, следва да бъде **уважен отчасти и предявеният искът по чл.55 ал.1 предл.първо от ЗЗД**, като ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата в размер на **874,93 лева**, недължимо платена по недействителни клаузи за неустойка и такса за експресно разглеждане съдържащи се в ДОГОВОР ЗА ПАРИЧЕН ЗАЕМ Standard 14- посочен по-горе, получена без правно основание, ведно със законната лихва от 29.08.2023г., до окончателното изплащане на сумата, като искът в останалата част и за разликата до пълният предявен размер **1 874,85 лева**, следва да се **отхвърли**.

По отговорността за разноските: Искане за присъждане на разноски е направено и от двете страни и при този изход на спора право на разноски се пораждат за ищцата. Същата доказва разноски в **размер на 85 лева**, платена държавна такса, от които следва да се присъдят **само 35 лева**- съобразно уважената част от иска. По делото е представен договор за правна помощ и съдействие, съгласно който на ищеца е предоставена безплатна правна помощ по реда на чл.38 ал.1 т.1 ЗАдв. Съгласно чл.38 ал.2 от ЗАдв., на адвоката се определя възнаграждение в размер не по-малък от предвидения в Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения. В чл.7 ал.2 т.1 от Наредбата е предвидено, че за процесуално представителство, защита и съдействие по дела с определен интерес възнагражденията са в съответните размери, като при интерес до 1000 лева този размер е 400 лева, а в т.2 на чл.7 ал.1 се предвижда, че ако интересът е над 1 000 лева, освен 400 лева се присъждат и 10 % за горницата над тази

сума.

Предвид на изложеното съдът определя адвокатско възнаграждение за адв.М. В. М. от АК- Пловдив **в размер на 480 лева с ДДС /с оглед на уважената част от интереса, заявен с исковата молба, и предмет на настоящото производство/.**

Не са налице условията за намаляване размера на адв.възнаграждение, т.к. така предвидените размери са минималните, поради и което искането на ответното дружество е неоснователно.

Ответното дружеството не е направило искане за присъждане в тяхна полза на разноски за адвокатско възнаграждение, поради и което такова не се дължи.

Предвид изложеното съдът,

РЕШИ:

О С Ъ Ж Д А „ВИВА КРЕДИТ“ АД ЕИК- ***, ПРАВОПРИЕМНИК на „Вива Кредит“ ООД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр.София, ж.к.“Люлин-7“, бул. „Джавахарлал Неру“ №28, бл.“АТЦ“ Силвър център“, ет.2, офис 73 Г, представлявано от С. П. П., ДА ЗАПЛАТИ НА И. М. С. с ЕГН- *****, сумата в общ размер на **874,93 лева**, на основание чл.55 ал.1, пред.1-во от ЗЗД, ведно със законната лихва, считано от 29.08.2023г., **недължимо заплатена сума по недействителни клаузи за неустойка и такса за експерсно разглежсате на документи по Договор за паричен заем Standard 14 № 5653822/04.12.2020г.**, като искът в останалата част и за разликата до пълният предявен размер от **1 874,85 лева**, следва да се **отхвърли**.**

ОСЪЖДА „ВИВА КРЕДИТ“ АД ЕИК- 207343548, правоприемник на „Вива Кредит“ ООД, ЕИК: 201995287, ДА ЗАПЛАТИ на И. М. С. с ЕГН- ***, сумата в размер на **35 лева**— разноски в производството.**

ОСЪЖДА „Вива Кредит“ ООД, ЕИК: 201995287, ДА ЗАПЛАТИ на адв.М. В. М. от АК- Пловдив, сумата в размер на 480 лева- адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Кърджалийския окръжен съд в двуседмичен срок.

Съдия при Районен съд – Момчилград: _____